

TRPĚLIVĚ ČEKEJTE

Kázání ze soboty 27.11.2021 – br. Michal Balcar

Zítرا začíná období adventu, což je pro nás adventisty čas, kdy nám naši přátelé říkají: „Tak konečně máte ten advent, vid’?“ A my váháme, zda začít vysvětlovat, že na ten náš advent stále čekáme. A o čekání bude i mé dnešní kázání. Specificky, o trpělivém čekání, Jako kluk jsem advent nevnímal nijak duchovně, ale o čekání jsem věděl něco už tehdy. A sice, že mi připadalo nekonečné. Rodiče nám se sestrou vždycky koupili adventní kalendář a malá čokoláda bylo to jediné, co člověku pomáhalo zvládnout vlekoucí se týdny zbývající do Vánoc.

Trpělivě čekat je jedním z úkolů nás adventistů. To pojmenovává Jakub:

Bud'te tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně. Pohled'te, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. I vy tedy trpělivě čekejte, posílňte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko. Nestěžujte si jeden na druhého, bratří, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi! Za příklad trpělivosti v utrpení si, bratří, vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně. Hle, ,blahoslavíme ty, kteří vytrvalí'. Slyšeli jste o vytrvalosti Jobově a víte, k čemu ho Pán nakonec přivedl. Vždyť ,Pán je plný soucitu a slitování'.

Jste dobří v čekání? Zkusme malý test. Kdo je našťvaný, když mu ujede metro před nosem a interval je delší než 2 minuty? Kdo přemýšlí, jaký je výstup z metra tam, kam jede a podle toho nastupuje? Kdo kontroluje délku fronty u pokladen, aby se následně zařadil, do té nejkratší? Kdo z vás v zácpě přejíždí z pruhu do pruhu v marné naději, že se ten druhý bude pohybovat rychleji? Kdo klíká podruhé (a potřetí) na tlačítko na internetu, když se nic neděje? Pokud jste kladně odpověděli na alespoň dvě z těchto otázek (tak jako já), je toto kázání právě pro vás.

Trpělivost se řecky řekne μακροθυμία – makrothymia. To slovo má zajímavou etymologii. Doslova totiž znamená – mít dlouhý dech. Jakoby ten, kdo je trpělivý, byl ten, kdo dokáže na opravdu dlouhou dobu zadržet dech a vytrvat. Tato tělesná definice trpělivosti je zajímavá v kontextu tématu, které je trendem v dnešní společnosti. Mám na mysli odolnost, anglicky resilience. Hledání odolnosti se projevuje v mnoha dnes populárních aktivitách jako je otužování, pobyty ve tmě a mnoha dalších. Soudobý člověk chce mít odolné tělo. Je možné, abychom mi adventisté měli odolnou víru, která trpělivě čeká?

Aby naše víra byla odolná, nabízí Jakub několik technik. Máme posilovat svá srdce. To neznamená, že každý má posilovat srdce své, ale i to, že někdy můžeme svá srdce posilovat navzájem. Za druhé si nemáme stěžovat jeden na druhého. Jak aktuální právě dnes, kdy je celá společnost extrémně rozhádaná. Právě dnes, je důležitější víc, než kdy jindy, že máme trpělivě očekávat. Jakub používá jako příklad rolníka, kterému nezbyvá nic jiného, než čekat, až přijde dešť. To přímo promlouvá k nám, kteří podléháme dojmů, že můžeme vše přebít horečnou aktivitou. Ale takové víření nás, adventistů sedmého dne, je pouhou iluzí, že se někam přibližujeme. Náš úkol je totiž jiný: trpělivě čekat na Pána. Stojí přede dveřmi. Je blízko. Je plný soucitu a slitování.

Tak zadržme dech a trpělivě čekajme.

